

סֵדֵר הַלְמֹוד לְיוֹם ט"ו תְּשֵׁרֵי (א' סוּכוֹת)

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

וְזֶה פֶּרוּשׁ: (תהלים מ"ז): "יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ וְלְאֲמִים תַּחַת רַגְלֵינוּ", זֶה בְּחִינַת חִירִיק נְקֻדָּה הַתַּחֲתוֹנָה שֶׁל אֱלֹהִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת: "וְתַחַת רַגְלֵינוּ", בְּחִינַת: "וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵינוּ". "יְבַחֵר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ", זֶה בְּחִינַת מִשָּׁה, בְּחִינַת נְקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל הָאֱלֹהִים, בְּחִינַת: "וּמִמֶּעַל לָרְקִיעַ דְּמוּת פֶּסֶא", וְכִסְאוֹ פֶּשְׁמֵשׁ. פְּנֵי מִשָּׁה כְּפְנֵי חֲמָה, כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (וְבָחִים קִיט.): "ר' שְׂמֵעוֹן אֹמֵר: נַחֲלָה זוֹ שִׁילָה, 'שִׁילָה דָּא מִשָּׁה' (זֶהוּ בְּרֵאשִׁית כה: וּבַתְּקוֹן כא). "אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב", זֶה בְּחִינַת וָא"ו שְׁבַת־וָד אֱלֹהִים, בְּחִינַת אֶהְלֵל, בְּחִינַת אֹר, שְׂמִשָּׁה מֵאִיר לִיהוֹשֻׁעַ, כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב (בְּרֵאשִׁית כ"ה): "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֶהְלִים".

וְזֶה בְּחִינַת (סִנְהֶדְרִין כ:): 'שֶׁלֹּשָׁה דְבָרִים שֶׁנִּצְטָווּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכְלוּ זָרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֵק, זֶה בְּחִינַת: "יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ", וְלִמְנוֹת לָהֶם מִלֶּדֶךָ, זֶה בְּחִינַת "גְּאוֹן יַעֲקֹב", בְּחִינַת (בְּמִדְבָר כ"ד): "דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב", בְּחִינַת מִלֶּדֶךָ, וְלִבְנוֹת לָהֶם בֵּית הַבְּחִירָה, זֶה בְּחִינַת מִשָּׁה, בְּחִינַת דַּעַת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרֵאשִׁית לג.): "מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַּעַת, כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו, וְזֶה בְּחִינַת: "יְבַחֵר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ":.

(מְסִימָן ד' עַד כֹּחַן לְסוֹן רַבָּנוּ, זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה)

וְזֶה פֶּרוּשׁ: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מִשָּׁה: קְרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ" – מִשָּׁה הוּא נְקֻדָּה הָעֲלִיוֹנָה וִיהוֹשֻׁעַ הוּא נְקֻדָּה הַתַּחֲתוֹנָה. "וְהִתְיַצְבוּ בְּאֶהְלֵל" – זֶה בְּחִינַת הָרְקִיעַ, בְּחִינַת הוָא"ו שְׁבַת־וָד הָאֱלֹהִים. "וַיֵּצְאוּנוּ" – כִּי מִשָּׁה הָיָה צָרִיד אֲזִי לְמִסַּר הַכֹּל לִיהוֹשֻׁעַ, "וַיֵּצְאוּנוּ"

שְׁלִטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת" (קהלת ח), כִּי בַשָּׁעַת הַסִּתְּלָקוֹת הַצַּדִּיק אֵין לוֹ שְׁלִיטָה וְכֹחַ לְהַאִיר לַיהוֹשֻׁעַ, עַל כֵּן דֵּיךְ וְאַצְוֵנוּ, אֲנִי בְּעֶצְמִי, כִּי חֲזָרָה הַמְּשַׁלָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

וְכָל־כָּל הָעֲנִין כָּל־וֶל בְּתִמוּנַת אֶלְפִי, שֶׁהוּא נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, וְנִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה וְא"ו. וְדוֹק מְאֹד.

וְהוּא עֲנִין שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה: שֶׁקָּדַם בְּנִיסַת יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַזְּהָרָה לְקַיֵּם שְׁלֹשׁ מִצְוֹת: 'לְהַכְרִית זֵרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֵק' וְלִבְנוֹת לָהֶם בַּיִת הַבְּחִירָה' וְלִמְנוֹת מֶלֶךְ'. 'לְהַכְרִית זֵרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֵק' הִיא בְּחִינַת יְהוֹשֻׁעַ, נִקְדָּה הַתַּחְתּוֹנָה. כִּי עֵקֶר מַחֲיַת עַמְּלֵק תָּלוּי בַּיהוֹשֻׁעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת י"ז): "צֵא הַלָּחֶם בְּעַמְּלֵק", וְכַמְבֹאֵר בַּזֵּהָרָה הָעֲנִין (בְּשַׁלַּח סה:). 'וְלִבְנוֹת בַּיִת הַבְּחִירָה' הוּא בְּחִינַת מִשָּׁה, נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, כִּי 'מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַּעָה, כְּאֵלוֹ נִבְּנָה בַּיִת-הַמְּקֻדָּשׁ בְּיָמָיו', וּמִשָּׁה הוּא בְּחִינַת הַדַּעַת. 'וְלִמְנוֹת מֶלֶךְ' הוּא בְּחִינַת רְקִיעַ, הוּא"ו שֶׁבְּתוֹךְ הָאֶלֶף, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דָּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב", שֶׁקָּאִי עַל שִׁיקוּם מֶלֶךְ מִיַּעֲקֹב, "וְדָרֶךְ כּוֹכַב" הוּא בְּחִינַת רְקִיעַ, שֵׁישׁ בּוֹ כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וְהֵינּוּ "מִיַּעֲקֹב", כִּי "יַעֲקֹב אִישׁ תָּם יָשָׁב אֲהָלִים", בְּחִינַת רְקִיעַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיִּמְתַּחֵם כְּאֹהֶל", כְּמַבְאֵר בַּזֵּהָרָה, שִׁיַּעֲקֹב הוּא בְּחִינַת וָא"ו. כִּי שְׁלֹשׁ מִצְוֹת אֵלוֹ הֵם בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, וְהִבֵּן. (מִן וְכָל־עַד כָּאֵן כְּפוּל לְעִיל בְּשֵׁנוּי לְשׁוֹן קֶצֶת):

(שִׁיר לְעִיל), וְזֶה סוּד כְּוִנוֹת אֱלוֹל. שֶׁמֵּעֲתִי קֶצֶת כְּטַפָּה מִן הַיָּם. עֵינַי שָׁם בְּכְוִנוֹת שֶׁל אֱלוֹל, מְבֹאֵר שָׁם, שֶׁכָּל כְּוִנוֹת אֱלוֹל הוּא, "הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ", שֶׁצָּרִיכִין לְהַאִיר בְּחִינַת דָּרֶךְ בַּיָּם וְכוּ', וְזֶה הַדָּרֶךְ הוּא בְּחִינַת שְׁתֵּי פְעָמִים הַשֵּׁם יב"ק, כִּי שְׁתֵּי פְעָמִים יב"ק עוֹלָה דָּרֶךְ, וְזֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת שְׁנֵי

חוק נתן ולא יעבור

רחל - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שמות, שהם קס"א ס"ג, כי אלו שני שמות - קס"א ס"ג, הם עולים בגימטריא שתי פעמים יב"ק, שהוא בגימטריא דרך, כנ"ל. וצריך לבזן שם קס"א בסגול, ושם ס"ג בחיריק. וסגול דקס"א וחיריק דס"ג הם עולים תי"ו, כי שם קס"א הוא שם אקי"ק במלואו כזה: אָלף הי יוד הי, שהם יוד אותיות, וכל אחת נקדה בסגול, וסגול הוא שלש נקדות, ועל כן הוא עולה שלשים, ועל כן יוד פעמים סגול עולה שי"ן. וס"ג הם יוד אותיות של מלוי תוי"ה, יוד הי ואו הי, וכל אחת נקדה בחיריק, עולה ק', ושניהם - חיריק דס"ג וסגול דקס"א עולים יחד תיו, בגימטריא פשוטה, ואז על ידי כל בחינות הנ"ל, הימין פשוטה לקבל תשובתו, כי ימין במלואו עולה דרך עם השלש אותיות, שהוא שתי פעמים יב"ק וכו', עין שם. כל זה מבאר מתוך פונת אלול.

ועתה

בוא וראה והבן איך כל הכונות הנ"ל מרמזים ונעלמים בדרך נפלא ונורא מאד בתוך התורה הנ"ל, כי מבאר שם, שמן שרוצה לעשות תשובה, צריך שיהיה לו שני בקיאות, הינו בקי ברצוא בקי בשוב, שהוא בחינת עיל ונפיק, בחינת: "אם אפק שמים שם אתה", שהוא בחינת בקי ברצוא, "ואציעה שאול הנד", שהוא בחינת בקי בשוב וכו', כמבאר לעיל, עין שם.

והפשוט

הפשוט הוא, שמן שרוצה לילך בדרכי התשובה, צריך לחגור מתניו, שיתחזק עצמו בדרכי ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה, שהם בחינת: "אם אפק שמים ואציעה שאול" וכו', הינו בין שיזכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה, אף על פי כן אל יעמד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא, בבחינת עיל, שהוא בחינת:

וזק נתן וכל יעבור

"אם אִפֶּס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה". וְכֵן לְהַפְּךָ, שְׂאֵפְלוּ אִם יִפֹּל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְמָקוֹם שִׁיפֹל אֶפְלוּ בְּשִׂאֵל תַּחֲתִיּוֹת, גַּם כֵּן אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, וְתָמִיד יִחַפֵּשׁ וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיַּחֲזֹק עֲצָמוֹ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל מָה שְׂיֻכַּל, כִּי גַם בְּשִׂאֵל תַּחֲתִיּוֹת נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְגַם שָׁם יְכוּלִין לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה בְּחִינַת: "וַאֲצִיעָה שְׂאֵל הַנֶּךְ". וְזֶה בְּחִינַת בָּקִי בְּשׁוֹב, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה, כִּי אִם כְּשֶׁבָקִי בְּשָׁנֵי הַבְּקִיאוֹת הָאֵלּוּ.

וְדַקְדָּק רַבְּנוֹ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, וְקָרָא עֵינָיו זֶה בְּלִשׁוֹן בָּקִי, כִּי הִיא בְּקִיאוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, שִׂיזְכָּה לִידַע לִיגַע עֲצָמוֹ וְלִטְרַח בְּעֲבוּדַת ה' תָּמִיד, וְלִצְפוֹת בְּכָל עֵת לְחַגֵּיעַ לְמִדְרַגָּה גְבוּהָה יוֹתֵר, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵל יִפֹּל מִשׁוֹם דָּבָר, וְאֶפְלוּ אִם יִהְיֶה אִיךָ שִׂיִּהְיֶה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וַיִּקְיֵם: "וַאֲצִיעָה שְׂאֵל הַנֶּךְ", כַּנִּל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ט כְּשֶׁרוּצָה אָדָם לִילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בָּקִי בְּהַלְכָה וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת לוֹ שְׁתֵּי בְּקִיאוֹת, הֵינּוּ בָּקִי בְּרָצוּא בָּקִי בְּשׁוֹב שְׂזִהוּ בְּחִינַת עֵיל וְנָפִיק בְּחִינַת "אם אִפֶּס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וַאֲצִיעָה שְׂאֵל הַנֶּךְ". הֵינּוּ מִי שֶׁרוּצָה לָשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ צָרִיךְ לְחַגֵּר מִתְּנָיו שִׂיִּתְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם תָּמִיד בֵּין בְּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה שֶׁהֵם בְּחִינַת "אם אִפֶּס שָׁמַיִם שָׁם אֶתָּה וַאֲצִיעָה שְׂאֵל הַנֶּךְ". הֵינּוּ בֵּין שִׂיזְכָּה לְאִיזָה עֲלִיָּה לְאִיזָה מִדְרַגָּה גְדוּלָה אוֹ קִטְנָה. אַף־עַל־פִּי־כֵן אֵל יַעֲמֵד שָׁם וְלֹא יִסְתַּפֵּק עֲצָמוֹ בְּזֶה וְצָרִיךְ שִׂיִּהְיֶה בָּקִי בְּזֶה מְאֹד לִידַע וּלְהִאָמֵן שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' שְׂזִהוּ בְּחִינַת בָּקִי בְּרָצוּא וְכוּ'. וְכֵן לְהַפְּךָ שְׂאֵפְלוּ אִם יִפֹּל חֶסֶם וְשָׁלוֹם לְמָקוֹם שִׁיפֹל. אֶפְלוּ בְּשִׂאֵל תַּחֲתִית חֶסֶם וְשָׁלוֹם גַּם שָׁם אֵל יִתְיַאֵשׁ עֲצָמוֹ לְעוֹלָם

(אמר הפעתיק שמעתי שאחר שאמר רבנו זכרוננו לברכה, מאמר סוד פונת המילה הנ"ל, שאלו אותו אחר-כך קצת מאנשי-שלומנו איזה שאלות במאמר זה, כי קצת דברים אינם מובנים שם כל-כך וגם קשר המאמר אינו מובן כל-כך. השיב להם רבנו זכרוננו לברכה מי חיב לכם שאין לכם השגה וידיעה בענינים דקים ורוחניים. ובלשון אשכנז ווער איז אייך שולדיג אז איהר האט גיט קיין ידיעה אין איידלקייט):

כח (כח) [מאמר ויאמר בעז אל רות סימן ס"ה נאמר בקיץ תקס"ו סמוך לפטירת בנו הי"לד הקדוש והנורא מורנו הרב רבי שלמה אפרים זכרוננו לברכה.

ואז עמד לפניו מורנו הרב רבי נתן זכר צדיק לברכה עם עוד אחד על העליה שהיה לאדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה על ביתו. ואדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק לברכה ספר עמם מגדל צערו ויסורים שלו הגדולים שיש לו מכל צד ומצדי צדדים והאריך בזה קצת כי היה מלא יסורים רבים ועצומים מאד מבית ומחוץ בכל עת תמיד. ובתוך דבריו ענה ואמר מה אתם יודעים מה גדול ועצום השבר הזה שהיה בעולם ענין הסתלקות הי"לד הנ"ל, כל לבבי נשבר ונתק ממקומו. והתחילו הדמעות הקדושות לירד על לחייו ותכף ומיד נשמטו מלפניו מעצם הבושה שנפל עליהם על שראו בכייתו בפניהם עד שנדמה להם כאלו נהפך כל העולם ונחרב. וכבר מבאר במקום אחר ברמז קצת מענין התקנה הגדולה שהיה ראוי לבוא לכלל ישראל אם לא היה נפטר הי"לד הקדוש הנ"ל.

ואחר-כך ביום שאחר זה שהיה ביום ששי ערב שבת-קדש אמר להם אם לא היו יורדים תכף היה מספר להם דבר יפה מאד. וביום זה אמר להם המאמר ויאמר בעז אל רות הנ"ל המדבר מענין תקון הנשמות ומה שצריכין מאד לבעל השדה שישגיח עליהם

ויתקנם, וזה שחוגר מתנני להיות בעל השדה עוברין עליו יסורים הרבה בלי שעור רחמנא לצלן. והוא בגדל כחו עובר על כלם ועושה פעלות השדה כמו שצריך, עין שם במאמר הזה וזה היה שיר לענין הספור מהיסורים העוברים עליו שספר לפניהם ביום שלפניו כנ"ל:]

כט (כט) זה שיר למאמר חמר אפור גזלה סימן ס"ט. בשעה שאמר רבנו זכרוננו לברכה המאמר הנ"ל, עמד אז לפניו איש עשיר אחד שלא היו לו בנים, ואחר איזה ימים הפציר העשיר הנ"ל את רבנו זכרוננו לברכה להתפלל עליו שיהיו לו בנים, השיב לו רבנו זכרוננו לברכה הלא אמרתי לך תורה על ראש השנה ולא הבין פונתו. ואחר כך נודע לו שפונתו היא כי בברסלב היה איש אחד שירד מנכסיו, והיה להאיש הנ"ל קנאה גדולה על העשיר הנ"ל שעלה למעלה ונתעשר כל כך, וזה זמן לא פביר אשר היה בשתפות עמו והיו לו מעות הרבה יותר מהעשיר הנ"ל ולבסוף ירד ממדרגתו כל כך ועל כן היתה לו עליו קנאה גדולה. גם לקח אצלו מעות מזמן ולא החזיר לו. ורמוז לו רבנו זכרוננו לברכה שבשביל זה אין לו להעשיר הנ"ל בנים פמבאר היטב במאמר הנ"ל.

סדר האלף-בית היומני:

טז. מי שהוא שולט ביצרו, בנני אינם יוצאים לתרבות רעה, ועל ידי זה ממונו נתברך, ועל ידי זה לא יבוא לידי נסיון. יז. אפלו אשה צדקת כשהיא אינה מיחסת, על ידי זה מולדת בנים שאינם הגונים. יח. בזמן שהדגן רב בעולם, זה סימן ללדת זכרים, ובזמן שהיין רב בעולם, זה סימן ללדת נקבות. יט. מי שאין לו בן זכר, ירגיל את עצמו להביא מתנות לתלמידי חכמים, ויאמר פרשה של בכורים וגם ילמד גמרא הרבה וימעט בלמוד אנדה, כי למוד

אֲנָדָה הוּא מְסַגֵּל לְבָנוֹת. כ. עַל־יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים, עַד שְׂיִדַע לְהוֹרוֹת הוֹרָאוֹת, עַל־יְדֵי זֶה גּוֹרֵם פְּקִידָה לְכַמָּה עֶקְרוֹת. כא. לְפַעֲמִים עַל־יְדֵי תְּפִיסָה נִצּוֹל מִכְּלִיזוֹן בָּנִים. כב. עַל־יְדֵי צְדָקָה זוֹכָה לְבָנִים. כג. סֶגְלָה לְמִקְשָׁה לִילָד, שְׁתַּתְּלָה עַל צְוֹאֲרָה מִפְתַּח שֶׁל הַבַּיִת־עֶלְמִין. גַּם הַמִּפְתָּח הַזֶּה מְסַגֵּל לְעֶקְרָה. כד. הַבָּנִים מֵתִים, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי רְאִיתָ קָרִי. כה. יֵשׁ עֲצִים הַמוֹנְעִים הַהוֹלָדָה וְהַגְּדוּל בָּנִים כְּשֶׁעוֹשִׂין מִטָּה, וְיֵשׁ עֲצִים הַגּוֹרְמִין הַהוֹלָדָה וְהַגְּדוּל בָּנִים. כו. מִי שֶׁבָּנָיו מֵתִים כְּשֶׁהֵם קְטַנִּים, תַּעֲשֶׂה לוֹ אִמּוֹ כְּתַנָּת, וְהוּא יֵלֵךְ בּוֹ תָּמִיד עַד שֶׁיִּגְדֹל. כז. כְּשִׁישְׁרָאֵל פָּרִים וְרָבִים, אֲזִי הָאֵמוֹת מְחַדְּשִׁין עָלֵינוּ גְזֵרוֹת. כח. הַסְּגוּפִים מוֹעִילִים לְהוֹלָדָה. כט. הַקּוֹצִים מְסַגְּלִים [מוֹעִילִים] לְהוֹלָדָה. ל. מִי שֶׁנּוֹלַד מֵהוּל, בִּידוּעַ שְׁכַח הַמִּדְּמָה שֶׁלוֹ טוֹב וְיָפָה.

בַּיִת א. בַּיִת שֶׁאִין דְּרִין בּוֹ – יִזְהַר מְלַחֲפָנִם בְּתוֹכוֹ, כִּי הוּא מְקוֹם שִׁדִּים. ב. מָאן דְּבִישׁ לָהּ בְּמַתָּא דָּא יֵלֵךְ לְמַתָּא אַחֲרִיתָא. ג. כְּשֶׁהַבַּיִת מְזֻמָּן לְבִרְכָה, אֲזִי כְּשֶׁהַצְּדִיק בָּא לְבַיִת הַזֶּה גַּם הַבְּרָכָה בָּאָה. ד. יֵשׁ מְקוֹם מְזֻמָּן לְטוֹבָה וְהוּא־הַדִּין לְהַפְּדָה. ה. לְעַנְיֵן טוֹבוֹת וְרַעוֹת הַבָּאוֹת לְאָדָם קָרוֹב לְדֶרֶךְ הַטְּבַע, הַכֹּל לְפִי הַזְּמַן וְלְפִי הַמְּקוֹם. ו. דְּפָרַע קִנְאָה מִחֲרִיב בֵּיתוֹ. ז. מְקוֹם שֶׁאָדָם יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֵינוֹ מִתְאַוֶּה לְאוֹתוֹ מְקוֹם לְהַנּוֹת מִמֶּנּוּ. ח. אִם עִם־הָאָרֶץ חָסִיד, אַל תִּדּוֹר בְּשִׁכּוּנָתוֹ. ט. כָּל בַּיִת שֶׁנִּשְׁמָעִין בּוֹ דְּבַר־תּוֹרָה, שׁוֹב אֵינוֹ נֶחְרַב. י. עִיר שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מַעֲלוֹת וּמוֹרְדוֹת מְזַקֵּינִין בְּחֻצֵי יְמֵיהֶם.

סֵדֶר שְׁבֻחַי הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

ח וּבַח"י אֲרִיר נָסַע מִבֵּיתוֹ מְקַהֲלֵת קִדְשׁ מְדוּדִיוֹקָא לְעִיר נִיקוּלִיב

וְכֹאֲשֶׁר נִכְנְסוּ לְשֵׁם אַחַר שְׁעָה או שְׁתַּיִם, אָמַר שְׂאִין רְצוֹנוֹ לַעֲמֹד
 שָׁם וְשָׂאל אוֹתוֹ הַמַּלְיָן אֶפְשָׁר טוֹב לְפָנֶיכֶם לְהִיּוֹת בְּעֵקֶר סְטַנְבוּל
 דְּהֵינּוּ בְּעִיר הַמְּלוּכָה שְׁשֵׁם דִּירַת הַתּוֹגָר, וְשָׁם אֵין שׁוּם זוּג רְשָׁאי
 לְבוֹא לְשָׁם כִּי־אֵם זְכָרִים לְבַד, וְהַשִּׁיב שְׁשֵׁם בְּוֹדָאי טוֹב לְפָנָיו:

סדר שְׁלָחוּ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ח) צָרִיךְ הַקֶּלֶף לְהִיּוֹת מַעֲבֹד בַּעֲפָצִים או בַּסִּיד וְצָרִיךְ שִׁיחִיה
 מַעֲבֹד לְשֵׁמוֹ טוֹב לְהוֹצִיא בַּשִּׁפְתָיו בַּתְּחִלָּת הַעֵיבוֹד שֶׁהוּא מַעֲבֹדוֹ
 לְשֵׁם תְּפִילִין או לְשֵׁם סֵפֶר תּוֹרָה אֲבָל אִם עֵיבֹדָה לְשֵׁם מְזוּזָה פְּסוּל:
 (ט) אִם עֵיבֹדוֹ עֲכוּ"ם לְהַרְמַב"ם פְּסוּל אֲפִילוֹ א"ל יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד
 לְשֵׁמוֹ וּלְהַרְא"שׁ כִּשֶׁר אִם יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד ע"ג וְסִייעוֹ: (הִגָּה קֶצֶת
 בַּעֲבֹדָה) ב"י בְּשֵׁם הַרְא"שׁ וְכֵן נוֹהֲגִין וְעִיין לַעִיל (סִימָן י"א סְעִיף ב'): (י)
 כְּשֶׁמִּסְמְנִין הַנִּקְבִּים בַּמַּרְצֵעַ כְּעִין אוֹתִיּוֹת אַע"פ שֶׁנִּקְל לַעֲכוּ"ם
 לְזַיֵּף אֵין חוֹשְׁשִׁין מִשׁוּם דְּמַרְתַּת הַעֲכוּ"ם פֶּן יִכִּיר יִשְׂרָאֵל
 בַּטְּבִיעוֹת עֵין: (יא) עוֹר שֶׁעֵיבֹדוֹ שֶׁלֹּא לְשֵׁמוֹ אִם יֵשׁ תִּיקוֹן לְחִזּוֹר
 לַעֲבֹדוֹ לְשֵׁמוֹ יִתְבַּאֵר בַּטּוֹר יוֹר"ד סִימָן רַע"א: (יב) יִהְיֶה הַקֶּלֶף
 מִעוֹר בַּהֲמָה וְחִיָּה וְעוֹף הַטְּהוֹרִים אֲפִילוֹ מִנְּבִילָה וְטְרִיפָה שֶׁלָּהֶם
 אֲבָל לֹא מִעוֹר בַּהֲמָה וְחִיָּה וְעוֹף הַטְּמָאִים דְּכַתִּיב לִמְעַן תִּהְיֶה
 תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ מִמִּין הַמּוֹתֵר לְפִיךָ וְלֹא מִעוֹר דֵּג אֲפִילוֹ הוּא טְהוֹר
 מִשׁוּם דְּנִפְיֵשׁ זוֹהַמִּיה: (יג) יִהְיֶה הַקֶּלֶף שֶׁלֹּא יִהְיֶה בּוֹ נִקְבִּים
 שְׂאִין הַדִּיּוֹ עוֹבֵר עֲלָיו דְּהֵינּוּ שֶׁלֹּא תִּהְיֶה הָאוֹת נִרְאִית בּוֹ חִלּוּקָה
 לְשִׁתִּים: (יד) הַסּוֹפְרִים הַזְּרִיזִים עוֹשִׂים שְׁלֵשָׁה מִיָּנִי קִלְפִים הַעֲבֹ
 יוֹתֵר לְכַתּוֹב בּוֹ פִּרְשֵׁת שֶׁמַּע שֶׁהִיא קִטְנָה וְהַדָּק מִמֶּנּוּ לְפִרְשֵׁת
 וְהִיא אִם שֶׁמוֹעַ שֶׁהִיא יוֹתֵר גְּדוּלָה וּלְפִרְשֵׁת קִדְשׁ וּלְפִרְשֵׁת וְהִיא
 כִּי יִבְיָאֵךְ שֶׁהֵם אֲרוּכּוֹת עוֹשִׂים קֶלֶף דָּק מְאֹד וְבוֹזָה יִתְמַלְאוּ הַבְּתִים
 בַּשּׁוֹהַ וְזֵהוּ נוֹי לְתְּפִילִין: (טו) אִם לְאַחַר שֶׁנִּכְתַּב נִיקַב בַּתּוֹךְ הַה"א

או המ"ם כשר אפילו ניקב כל תוכו שהנקב ממלא כל החלל אבל בירושלמי משמע שגם בפנים צריך שיהא מוקף קלף. ניקב רגל פנימי של ה"א אפילו לא נשאר ממנו אלא כל שהוא כשר להרא"ש: הגה אבל שאר פוסקים מצריכין כמלא אות קטנה והכי הלכתא (ב"י) ניקב רגל הימיני אם נשתייר ממנו מלא אות קטנה כשר ואם לאו פסול: (טז) נפסק אחת מהאותיות: הגה הפשוטות כגון וי"ו זיי"ן או שנפסק רגל (הנו"ן) וכיוצא בה (מרדכי ה"ק דף צ"ב) אם תינוק שאינו לא חכם ולא טפש יודע לקרותו כשר ואם לאו פסול ואין צריך לכסות לו שאר אותיות כמו שנוהגים: הגה מיהו אם אנו רואים שלא נשאר צורת האות כתקונו פסול אע"פ שהתינוק קורא אותו כהלכתו (מרדכי ומהרי"ק שורש ס"ט וריב"ש) הא דמכשרינן כשנפסק אות דוקא כשנכתב בכשרות ואח"כ נפסק אבל אם מתחלה כשנכתב היה שם נקב ונפסק בו או אם רגל הכ"ף הפשוטה או כיוצא בה מגיע לסוף הקלף בלי הקף קלף מתחלתו פסול: (יז) אם נפלה טפת דיו לתוך האות ואינה ניכרת האות אין תקנה לגרור הדיו וע"י כך יהיה ניכר האות דהוי חק תוכות ופסול משום דבעינן וכתב ולא וחקק והוא הדין אם טעה וכתב דלי"ת במקום רי"ש או בי"ת במקום כ"ף אין תקנה למחוק התג לתקן האות משום דהוי כחק תוכות: (יח) מ"ם פתוחה שנדבק פתיחתה ונסתמה אין מועיל לגרור הדבק ולפותחה משום דהוי כחק תוכות ומה תקנתה שיגרור כל החרטום ותשאר כצורת נו"ן כפופה ואח"כ יכתוב מה שגרר ורי"ש שעשאה כמין דלי"ת יש להחמיר ולומר דלא סגי כשיגרור הירך לבד או הגג לבד ויחזור ויכתבנו כמין רי"ש משום דבין הגג ובין הירך נעשו בפיסול הילכך צריך לגרור שניהם ואם נדבקה אות לאות בין קודם שתגמר בין אחר שנגמרה פסול ואם גרר

והפרידה כשר ולא מיקרי חק תוכות מאחר שהאות עצמה היתה כתובה כתקונה. אם נגעו רגלי הה"א והקו"ף בגג יגרור הרגל ויחזור ויכתבנו ואין צריך לגרור כל האות כי הגג כדין נכתב. אם נגע רגל האל"ף בגג האל"ף או פני האל"ף בפנים בגג שתחתיה פסול ואין תקנה בגרירה להפרידה דהוי כחק תוכות אלא יגרור כל מה שנעשה בפיסול ויחזור ויכתבנו: הגה וכן הדין ביוד"י השי"ן והצדי"ק והעי"ן והפ"א אם נגעו בגוף האות יותר ממקום דבוקם (בית יוסף):

סדר לקוטי תפלות היומי:

צא: הן על זה באתי לפניה ה' אלקי ואלקי אבותי, חמל, חמל, חום, חום, רחם, רחם, הצל, הצל וכשם שגברו עלינו רחמיה וחסדיה העצומים, וגלית לנו עצת הקדושה הזאת, כן יהמו נא מעיה ורחמיה עלינו ה' אלקינו, ותעזרנו ותושיענו בחסדיה הנוראים והנפלאים שנזכה לקיים עצת הקדושה הזאת, שנזכה להוציא מפינו דבורי אמת לפניה בתפלותינו ותחנותינו ובקשתנו, עד אשר לא יהיה שום כח לשום חשך ואפלה למנע אותנו חס ושלום, מתפלתנו ועבודתנו ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכלם נוכל למצא הפתחים עלידי דבור האמת שנוציא מפינו לצאת על ידו מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול "כי אתה תאיר נרי, ה' אלקי יגיה חשכי", ויקים מקרא שכתוב: "ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד" כי אתה ידעת ה' אלקי, אשר אין לי שום פתח הצלה אחרת כי אם עלידי זה על ידי, שפזכה אותי לדבר דבורי אמת לפניה כראוי:

צב: ותעזרני ברחמיה הרבים לילך בדרך אמת תמיד, ואזכה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשמרני ברחמיה הרבים שלא יצא

וַיִּתְעוֹרְרוּ רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ, וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתֵינוּ וְתִקְשִׁיב תְּחִנּוֹתֵינוּ, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, בְּאִפְּן שְׂנוּזָכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

צֵה: וְזִכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׂאֵת־פֶּלֶל בְּכֹונָה שְׁלֵמָה כָּרְאוּי בְּאַמֶּת עִם כָּל הַכַּחוֹת שְׁיִישׁ בִּי וְאֲזֹכָה לְהַכְנִים כָּל כַּחֵי בְּאוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה עַד שְׁיִתְחַדֵּשׁ כָּל כַּחֵי בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאֲזֹכָה לְקַבֵּל חַיּוֹת חֲדָשׁ וְקִדְשָׁה מִן הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַחַיּוֹת כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: "תְּפִלָּה לֵאלֹהֵי חַיֵּי" וְזִכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת:

צו: וּבִכֵּן תְּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְתִעֲזְרֵנוּ לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ דְּרָךְ הַשַּׁעַר וְהַשֶּׁבֶט הַשִּׁיף לְשַׁרְשׁ נִשְׁמַתֵּנוּ, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְצַבְנוּ, כִּדֵּי שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ דְּרָךְ הַשַּׁעַר הַהוּא הַשִּׁיף לְתְּפִלָּתֵנוּ הַשְּׁמִימָה דְּרָךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַיִם וּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקִדְשֵׁי קִדְשֵׁים, עַד שְׁתַּעֲלֶה תְּפִלָּתֵנוּ לְמִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ וַיְהִיָּה כַּח לְתְּפִלָּתֵנוּ לְעוֹרֵר אֶת הַמִּזֵּל הָעֲלִיּוֹן הַשִּׁיף לְשַׁעַר וְשֶׁבֶט שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, וַיִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ טוֹבָה וּבְרָכָה, לְבָרֶךְ אֶת כָּל פְּרֵי הָאָדָמָה וְלְהַצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ:

צו: וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְּם שְׂנֵצְטָרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי, מִתְּחַת יָדְךָ הַרְחָבָה וְהַמְּלֵאָה וְאַל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לַיְדֵי מִתְּנַת בְּשַׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלּוֹאֲתָם, בְּאִפְּן שְׂנוּזָכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד:

צֵה: וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ וְעֲזְרֵנוּ שְׁיִהְיֶה זְיוּגֵנוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה כְּרְצוֹנְךָ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

זי
זמור מוהרצ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ז
זמור זמור "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז

הטוב ותעזר לכל עמך בית ישראל ולכל יוצאי חלצינו לכל מי
שצריך למצוא זוגו, שתזמין לו זוגו ההגון לו מן השמים ולא
יתחלפו הזוגים, חם ושלום, בעוונותינו רק תעזר לכל בני עמך
ישראל שכל אחד ימצא מהרה זוגו הראוי לו מן השמים באמת
כפי שרשי הנשמות: